

Sygn. akt VIII U 366/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 maja 2013 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA w SO w Gdańsku Hanna Witkowska-Zalewska

Protokolant: ST. Sekr. Sądowy Iwona Lawrenc

po rozpoznaniu w dniu 28 maja 2013 r. w Gdańsku

sprawy M. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o wysokość kapitału początkowego

na skutek odwołania M. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 10 stycznia 2013 r. nr (...) -2007

zmienia zaskarżoną decyzję i zobowiązuje pozwanego do doliczenia do kapitału początkowego M. S. jego zatrudnienia w okresie od 17 grudnia 1982r. do 31 marca 1984r. w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) w B..

/na oryginale właściwy podpis/

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 stycznia 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. przeliczył ponownie kapitał początkowy ubezpieczonego M. S. na dzień 1 stycznia 1999 r., jako podstawę wymiaru kapitału początkowego wskazując 1.466,17 zł. Podał przy tym, że do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od 1 stycznia 1979 r. do 31 grudnia 1988 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 120,09%. Ponadto organ rentowy podał, że podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia w/w wskaźnika przez kwotę 1220,89 zł, tj. kwotę bazową określoną w ustawie.

Organ rentowy podkreślił, że nie zaliczył okresów od 17 grudnia 1982 r. do 31 marca 1984r., gdyż przedłożony dokument jest nieformalny – brak pieczętki imiennej osoby podpisującej zaświadczenie, a w legitymacji ubezpieczeniowej brak podpisu osoby dokonującej wpis.

Ubezpieczony odwołał się od powyższej decyzji wnosząc o jej zmianę poprzez przeliczenie wysokości kapitału początkowego z uwzględnieniem okresu pracy w Spółdzielni Produkcyjnej (...). Na okoliczność tego zatrudnienia oraz wysokości uzyskiwanych zarobków przedłożył kserokopie legitymacji ubezpieczeniowej oraz zaświadczeń i wniósł o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków H. G. i K. K..

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie wskazując ponownie, że do ustalenia stażu pracy organ rentowy nie uznał okresu pracy od dnia 17 grudnia 1982 r. do dnia 31 marca 1984 r. w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) w B. na podstawie przedłożonych dokumentów. Zaświadczenie z dnia 2 kwietnia 1984 r. (karta 10 akt (...)), a także wpis w legitymacji ubezpieczeniowej (karta 19 akt (...)) są nieformalne, bowiem w zaświadczeniu brak pieczętki imiennej osoby wystawiającej, zaś w legitymacji brak podpisu osoby dokonującej wpisu. Nadto organ stwierdził, że z przedłożonej dokumentacji nie wynika czy ubezpieczony był członkiem czy pracownikiem spółdzielni. Pracownikami w znaczeniu kodeksowym są członkowie spółdzielni pracy zatrudnieni w nich na podstawie spółdzielczej umowy o pracę. Prawo spółdzielcze nie nazywa ich pracownikami, jednakże osoby te mają status pracowniczy w rozumieniu kodeksu pracy. Natomiast członkowie innych spółdzielni, niż spółdzielnie pracy (m.in. rolniczych spółdzielni produkcyjnych) nie są pracownikami w rozumieniu art. 2 k.p., jeśli nie są w nich zatrudnieni na podstawie umów o pracę. Ustalenie powyższego implikuje ewentualną możliwość zastosowania przepisów art. 15 ust. 2a ustawy emerytalnej.

W piśmie procesowym z dnia 29 kwietnia 2013 r. organ rentowy wskazał natomiast, że ubezpieczony w spornym okresie był zatrudniony na podstawie spółdzielczej umowy o pracę, a w aktach brak jest dokumentów potwierdzających ilość przepracowanych dni obrachunkowych w danym okresie.

Na rozprawie z dnia 28 maja 2013 r. ubezpieczony cofnął wniosek o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka K. K..

Organ rentowy, podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie wskazał, że z uwagi na występujący stosunek członkostwa istnieje możliwość zaliczenia tylko okresów, co do których podano ilość przepracowanych dni obrachunkowych.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony M. S., urodzony dnia (...) w dniu 27 grudnia 2012 r. złożył wniosek o ponowne ustalenie kapitału początkowego domagając się m.in. uwzględnienia jako okresu składkowego okresu zatrudnienia od dnia 17 grudnia 1982 r. do dnia 31 marca 1984 r. w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) w B.. Na udowodnienie tego okresu zatrudnienia ubezpieczony przedłożył w ZUS zaświadczenie z dnia 2 kwietnia 1984 r. oraz kserokopię legitymacji ubezpieczeniowej.

W wyniku tego wydano zaskarżoną decyzję z dnia 10 stycznia 2013 r., w której do wyliczenia wysokości kapitału początkowego przyjęto okresy składkowe w wymiarze 17 lat, 2 miesiące i 20 dni oraz wskaźnik wysokości podstawy wymiaru 120,09%. Organ nie uwzględnił jednak okresu zatrudnienia w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) w B..

Ubezpieczony M. S. był zatrudniony na podstawie umowy o pracę w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) w B. od dnia 17 grudnia 1982 r. do dnia 31 marca 1984 r. na stanowisku prezesa zarządu w pełnym wymiarze czasu pracy. Jego praca polegała nad organizacją pracy w spółdzielni oraz jej nadzorowaniem. Otrzymywał stałe miesięczne wynagrodzenie, które wynosiło około 16.000 zł tak jak inni pracownicy administracji Spółdzielni. Ubezpieczony nie był członkiem spółdzielni i nie uczestniczył w podziale zysków.

Ubezpieczony rozpoczął i zakończył pracę w w/w Spółdzielni na zasadzie porozumienia zakładów pracy (Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) w B. oraz (...) Spółdzielni (...) z odpowiedzialnością udziałową w W.) - (dowód: zaświadczenie z dnia 2 kwietnia 1984 r. – k. 1, zaświadczenie z dnia 17 października 1983 r. – k. 2, zaświadczenia wydane na prośbę zainteresowanego k. 3 i 5-7, pismo – k. 12, pismo z dnia 1 marca 1984 r. – k. 13, pismo z dnia 15 grudnia 1982 r. – k. 15 - k. 18 (koperta), zeznania świadka H. G. oraz ubezpieczonego – protokół– k. 40 (nagranie audio-video) akt sprawy).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego M. S. zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 173 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek ustala się kapitał początkowy. Kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art. 174 pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art. 26 ust. 3 dla osób w wieku 62 lat. Wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy.

W myśl art. 174 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12. Zgodnie z ust. 2 przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6,
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5,
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2, czyli w wymiarze nieprzekraczającym jednej trzeciej udowodnionych okresów składkowych.

Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu od dnia 1 stycznia 1980 r. do dnia 31 grudnia 1998 r.

Kwestią sporną w postępowaniu było ustalenie, czy okres od dnia 17 grudnia 1982 r. do dnia 31 marca 1984 r. może zostać uznany za okres składkowy. Ubezpieczony podnosił, że w okresie tym był zatrudniony w charakterze prezesa zarządu w pełnym wymiarze czasu pracy w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) w B.. Organ rentowy odmawiając uwzględnienia tego okresu wskazał, że z uwagi na występujący stosunek członkostwa istnieje możliwość zaliczenia tylko okresów, co do których podano ilość przepracowanych dni obrachunkowych. Rozbieżności w zgromadzonej dokumentacji nie pozwalają natomiast na ustalenie tej kwestii.

Sąd uznał zatem za zasadne ustalić, czy wnioskodawcę w spornym okresie łączył ze spółdzielnią stosunek pracy.

Z przedłożonej dokumentacji, tj. zaświadczenia z dnia 2 kwietnia 1984 r., zaświadczenia z dnia 17 października 1983 r., zaświadczenia wydanego na prośbę zainteresowanego, pisma Rolniczej Spółdzielni (...) w W., pisma z dnia 1 marca 1984 r. oraz pisma z dnia 15 grudnia 1982 r., nie wynikało jednoznacznie, iż ubezpieczony w spornym okresie był pracownikiem spółdzielni czy też jej członkiem. Sąd zważył, iż ubezpieczony otrzymywał stałe miesięczne wynagrodzenie, które wynosiło około 16.000 zł tak jak inni pracownicy administracji Spółdzielni i nie uczestniczył w podziale zysków, a pracę rozpoczął i zakończył na zasadzie porozumienia zakładów pracy (Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) w B. oraz (...) Spółdzielni (...) z odpowiedzialnością udziałową w W.).

W spornym okresie, tj. od 17 grudnia 1982 r. do 31 marca 1984 r., obowiązywały przepisy ustawy z dnia 16 września 1982 roku prawo spółdzielcze (Dz. U. Nr 30, poz. 210 ze zm.), obowiązującą do dnia dzisiejszego. Zgodnie z przepisem art. 16 § 1 ustawy, osoba ubiegająca się o przyjęcie w poczet członków winna złożyć deklarację członkowską, obok wpisowego, przewidzianego w art. 19 tej ustawy, członek powinien zadeklarować co najmniej 1 udział (art. 20) oraz go wnieść.

Z dokonanych ustaleń wynika, że ubezpieczony nie złożył deklaracji dotyczącej przyjęcia w poczet członków spółdzielni oraz nie wniósł udziałów pieniężnych ani wkładów niepieniężnych do spółdzielni. Brak deklaracji członkowskiej, brak danych o zadeklarowanych udziałach, wkładach, brak informacji o ich wniesieniu, które są warunkiem koniecznym do skutecznego przyjęcia w poczet członków spółdzielni, nie pozwalają na wysnucie wniosku, iż M. S. został przyjęty w poczet członków spółdzielni. Przepisy ustawy z dnia 16 września 1982 r. prawo spółdzielcze nie przewidują wstąpienia do spółdzielni przez fakty konkludentne, czy dorozumiane. W sprawie brak jest dokumentów pozwalających na przyjęcie, iż ubezpieczony został skutecznie przyjęty w poczet członków spółdzielni.

N W ocenie Sądu Okręgowego, charakter zatrudnienia ubezpieczonego został natomiast jednoznacznie wykazany na podstawie treści zeznań kierownika produkcji w w/w Spółdzielni (...). Świadek potwierdził, że ubezpieczony w spornym okresie był zatrudniony na stanowisku prezesa zarządu i wykonywał czynności administracyjne. Nadto podał, że podobnie jak on, otrzymywał stałe wynagrodzenie (wynagrodzenie obliczone na podstawie dniówek obrachunkowych otrzymywali pracownicy fizyczni, będący członkami spółdzielni). Zdaniem Sądu, przesłuchany w sprawie H. G. posiada odpowiednią wiedzę na temat charakteru wykonywanej przez ubezpieczonego pracy, był bowiem zatrudniony wraz z nim w tym samym okresie czasu i podlegał jego nadzorowi. Zeznania świadka logiczne i korespondowały zarówno z treścią zgromadzonej w sprawie dokumentacji jak i treścią zeznań samego ubezpieczonego. Sąd nie znalazł zatem jakichkolwiek podstaw by kwestionować jego wiarygodność.

Odnosząc się do zarzutów organu rentowego w przedmiocie możliwości zaliczenia do okresów składkowych tylko okresów, co do których podano ilość przepracowanych dni obrachunkowych, wskazania wymaga, że zgodnie z treścią art. 6 ust. 2 pkt 12 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227) do okresów składkowych zaliczono okresy pracy na obszarze Państwa Polskiego w rolniczych spółdzielniach produkcyjnych i w innych spółdzielniach zrzeszonych w Centralnym Związku Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, w zespołowych gospodarstwach rolnych spółdzielni kółek rolniczych zrzeszonych w Krajowym Związku Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych oraz okresy pracy na rzecz tych spółdzielni - objętej obowiązkiem ubezpieczenia społecznego, za które opłacono składkę na to ubezpieczenie lub w których występowało zwolnienie od opłacania składki oraz przed dniem objęcia obowiązkiem ubezpieczenia społecznego z tego tytułu. Jak podkreślił Sąd Najwyższy w treści wyroku z dnia 24 maja 2012 r. (syn. akt: II UK 255/11) Jak podkreślił Sąd Najwyższy w treści wyroku z dnia 24 maja 2012 r. (syn. akt: II UK 255/11) w powyższym przepisie nie rozluźniono wymagań co do wykazania ubezpieczeniowego charakteru okresu pracy w rolniczej spółdzielni produkcyjnej. Przepis ten nie zawiera odesłania do reguł ogólnych, niewskazanych zresztą przez Sąd; jego zastosowanie dotyczy pracy, która była objęta obowiązkiem ubezpieczenia społecznego przed dniem 15 listopada 1991 r.

Dalej Sąd Najwyższy uznał, że warunki podlegania ubezpieczeniu społecznemu należy – w okresie, którego dotyczy spór - odnieść do art. 1 w związku z art. 2 pkt 3 dekretu z dnia 4 marca 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni kółek rolniczych oraz ich rodzin, wymieniającego jako podmioty ubezpieczenia społecznego członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych oraz innych spółdzielni, zrzeszonych w Centralnym Związku Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, wykonujących pracę w tych spółdzielniach, członków spółdzielni kółek rolniczych zrzeszonych w Krajowym Związku Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, którzy wykonują pracę w zespołowych gospodarstwach rolnych tych spółdzielni i pozostałe osoby, wykonujące pracę w spółdzielniach i wynagradzane według zasad obowiązujących członków tych spółdzielni. Trzeba z tego wnosić, że każdy członek rolniczej spółdzielni produkcyjnej, który wykonywał pracę na jej rzecz, wykonywał pracę objętą obowiązkiem ubezpieczenia społecznego, o której mowa w art. 6 ust. 2 pkt 12 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Objęcie pracy członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych ubezpieczeniem społecznym nie było zastrzeżone innymi warunkami, lecz jednocześnie samo podleganie obowiązkowi ubezpieczenia należy uznać za niewystarczające do zaliczenia okresu ubezpieczenia z tytułu pracy w rolniczej spółdzielni produkcyjnej do okresów składkowych. Uwzględniając kontekst systemowy ubezpieczeń społecznych sprzed reformy w 1991 r. trzeba stwierdzić, że wymiar świadczonej pracy miał również wpływ na podleganie ubezpieczeniu społecznemu i wprowadzona w art. 4 dekretu zasada ustalania okresu pracy w spółdzielni wymaganego do uzyskania świadczeń przez uznawanie za dzień pracy 8 godzin pracy, za miesiąc 20 dni i za rok pracy rok obrachunkowy, w którym mężczyzna przepracował w spółdzielni co najmniej 240 dni lub odpowiednio 18 dni w miesiącu i 220 dni w roku, gdy użytkował działkę przyzagrodową lub dostarczał spółdzielni produkty rolne wytworzone w prowadzonym przez siebie gospodarstwie rolnym, poza członkowstwem w spółdzielni, decydowała o podleganiu ubezpieczeniu społecznemu. Nie można pomijać, że w art. 8 ust. 4 równoległej obowiązującej ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 6 z późn. zm.) zastrzeżono uwzględnianie przy ustalaniu okresów zatrudnienia wymaganych do uzyskania emerytury lub renty inwalidzkiej tylko okresów zatrudnienia wykonywanego w wymiarze czasu pracy nie niższym niż połowa obowiązującego w danym zawodzie.

W zakresie prawa do świadczeń z ubezpieczenia społecznego dla członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych w ocenie Sądu Najwyższego ówczesne regulacje rzutują obecnie na uwzględnianie okresu pracy w spółdzielni jako okresu składkowego, zważywszy że w art. 195 o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych nie wymieniono wśród uchylonych przepisów dekretu z dnia 4 marca 1976 r. jego art. 4, wskazując tylko na art. 1, 2, 3 pkt 3, 5 i 9, ust. 2 pkt 3 i ust. 3, art. 13-16, art. 18-20, art. 22, art. 25, art. 26, art. 28. Ponadto na podstawie art. 194 ustawy emerytalnej zostały utrzymane w mocy przepisy wykonawcze wymienionego dekretu. W tym stanie rzeczy należy przyjąć, że dopiero współcześnie tytułem ubezpieczenia społecznego jest członkostwo w rolniczej spółdzielni produkcyjnej bez dodatkowych warunków (por. art. 6 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn.: Dz.U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 z późn. zm.).

Stosowanie przeliczników dniówek obrachunkowych na okresy ubezpieczenia społecznego uzasadnione było zdaniem Sądu Najwyższego ze względu na różnicę między pracą wykonywaną w ramach stosunku pracy a pracą świadczoną w ramach stosunku członkostwa w rolniczej spółdzielni produkcyjnej (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 stycznia 2005 r., I UK 142/04, OSNP 2005 Nr 17, poz. 272 i z dnia 5 czerwca 1968 r., I PR 183/68, niepublikowany). Stosowanie przepisów o ubezpieczeniu społecznym musiało uwzględniać swoisty stosunek prawny, odmienny zarówno od pracowniczego, jak i od spółdzielczego stosunku pracy, w którym pozostawali członkowie rolniczych spółdzielni produkcyjnych, opierający się na prawie i obowiązku każdego zdolnego do pracy członka spółdzielni do wykonywania pracy w spółdzielni w zakresie ustalonym przez statut lub uchwałę walnego zgromadzenia (art. 113 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o spółdzielniach i ich związkach, Dz. U. z 1961 r. Nr 12, poz. 61) oraz przyjmowania za podstawę obliczania wkładu pracy członków dniówki obrachunkowej (art. 116 ustawy o spółdzielniach i ich związkach). Ten sposób obliczania stosowany był zresztą tylko do okresów pracy w spółdzielni przypadających po dniu 1 lipca 1962 r., kiedy wprowadzono nową ewidencję, odpowiadającą potrzebom emerytalnym; za okres do dnia 30 czerwca 1962 r. za 1 dzień pracy przyjmowało się dniówkę obrachunkową - nie więcej jednak niż 300 rocznie, a jeżeli w spółdzielni brak było ewidencji dniówek obrachunkowych, zaliczało się 100 dni za każdy rok członkostwa. Wyznacznikiem pracy w spółdzielni nie był przeto dzień pracy, ale szczególny miernik nakładu pracy, którym była dniówka obrachunkowa (dniówka inwentarzowa, także złoty obrachunkowy), a czasem stawki wynagrodzenia za poszczególne roboty. Ogólna liczba dniówek uzyskanych w danym roku gospodarczym stanowiła podstawę do obliczenia wynagrodzenia członka za dany rok, płatnego zaliczkowo i wyrównywanego po sporządzeniu i zatwierdzeniu bilansu.

Aktualny jest pogląd Sądu Najwyższego, że w stosunku do członków rolniczej spółdzielni produkcyjnej istotne dla zaliczenia roku pracy do okresu zatrudnienia wymaganego do uzyskania renty inwalidzkiej lub emerytury jest przepracowanie w tym roku wymaganej ilości dniówek obrachunkowych, a nie faktyczny okres pozostawania w ubezpieczeniu (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 5 maja 1979 r., II UR 7/79, Nowe Prawo 1981 nr 6, s. 87, z dnia 12 maja 1999 r., II UKN 624/98, OSNAPIUS 2000 Nr 14, poz. 556 i z dnia 1 września 2010 r., II UK 80/10, niepublikowany).

W ocenie Sadu Okręgowego, w świetle zgromadzonego materiału dowodowego i powyższych rozważań, zarzuty organu rentowego nie znajdują uzasadnienia. Okoliczność, że ubezpieczony w spornym okresie był zatrudniony na podstawie umowy o pracę prowadzi do wniosku, iż bezpodstawnym jest uzależnianie możliwości zaliczenia okresu jego zatrudnienia w w/w Spółdzielni od wykazania ilości przepracowanych dniówek. M. S. nie był członkiem spółdzielni, ale pracownikiem, co skutkuje uwzględnieniem okresu jego zatrudnienia na podstawie art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy emerytalnej.

Reasumując, w ocenie Sądu Okręgowego, przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe potwierdziło, że w okresie od 17 grudnia 1982 r. do 31 marca 1984 r. ubezpieczony był zatrudniony w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) w B. na podstawie umowy o pracę, co skutkuje możliwością uwzględnienia tego okresu jako składkowy.

W związku z powyższym, na mocy przepisu art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. w związku z cytowanymi wyżej przepisami, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 10 stycznia 2013 r. i zobowiązał organ rentowy do doliczenia okresu od 17 grudnia 1982 r. do 31 marca 1984 r. do kapitału początkowego M. S..

SSA w SO H. Witkowska-Zalewska

Zarządzenie:

- 1) odnotować,
- 2) odpis wyroku z uzasadnieniem i aktami rentowymi doręczyć pełnomocnikowi
pозwanego,
- 3) przedłożyć z wpływem lub za 21 dni.

SSA w SO Hanna Witkowska-Zalewska